

A Népművészet Ifjú Mestere

Műhelyemben hagyományos, kézműves technikákat alkalmazva, kizárólag kiváló minőségű bőrök felhasználásával készítek egyedi táskákat, motoros táskákat, tarsolyokat, öveket, övtáskákat, mellényeket stb.

Képzőművészeti tanulmányaimat a Dési Huber Rajzkörben kezdtem, majd Bunda János István festőművésztől és Fábry János grafikusművésztől is tanultam rajzolni. Előbb bőrdíszműves, majd bőrműves oktatói képesítést szereztem. Szakdolgozatomat a nomád népek bőrművességéről írtam.

A bőrműves szakmát Molnár Imre bőrműves iparművésztől tanultam. Mesteremtől egy olyan organikus, folyton kísérletező, a funkciót messzemenően szem előtt tartó, ugyanakkor a kivitelezésben kompromisszumok nélküli tárgyalkotási szemléletet kaptam, amit máshol nehezen sajátíthattam volna el.

Műhelyembe több idős mester hagyatékából vásároltam fel régi kéziszeszámokat, lábbal hajtható bőrvarrógépet, varrószéket stb. Hiszem, hogy ezeknek a régi, kézbe simuló, sokat megélt szerszámoknak „lelkük” van, jobban esik velük a munka.

Felsőpakonyon élek férjemmel és két gyermekemmel.

2005 óta minden évben részt veszek az Országos Bőrműves Táborban, ahol lehetőségem nyílik további szakmai tapasztalatok szerzésére.

2006-ban közös, bemutatkozó kiállításon vettem részt több helyi alkotóval a felsőpakonyi Szabó Magda Közösségi Házban.

2007-ben részt vettem a „Kifordítom- Befordítom” Országos Bőrműves Kiállításon a Magyar Nemzeti Galériában.

2007 Aug. 20-án a Magyar Oktatási – és Kulturális Minisztériumától „A Népművészet Ifjú Mestere” díjat vehettem át.

2007-ben az "Ifjú Mesterek Kiállítása" keretében mutatkoztam be díjnyertes alkotásaimmal Budapesten a Hagyományok Házában

2008-ban több alkotótársammal a reneszánsz kor iparművészeti vonatkozásairól szerveztem kiállítást „Dióhéjban a reneszánsz” címmel , Felsőpakonyon.

Célom, hogy a hagyományokból építkezve a mai kor igényeinek megfelelő, hordható, egyedi tárgyak kerüljenek ki a kezem alól.

Ihletet sokszor letűnt korokból merítek, érdekel minden, ami „rég”, a régmúlttal kapcsolatos: a történelem, a művészettörténet, a régészet, a néprajz. Ugyanakkor igyekszem a mai divat gyors változásait is figyelemmel kíséreni.

Semmihez sem fogható az érzés, amikor belépve a műhelybe, beszívom a bőrök illatát, megtapogathatom a felületüket, és érzem, itt itthon vagyok. Azt csinálhatom, amit szeretek, alkothatok. És ugye nem kell mondanom, hogy ez a mai világban mekkora dolog!

Elképzelem, ki fogja majd hordani a kész tárgyam, és mindig azt remélem, viselőjének ugyanolyan örömet fog okozni a munkám, mint amelyet nekem okozott az elkészítése.

A bőr számomra a múlt és a jelen összekapcsolódása, hiszen a bőrös mesterségen belül múlt és jelen összefonódik. Gondoljunk csak az állatbőrbe burkolózó őseinkre, az ókor katonáinak páncélzatára, a honfoglaló eleink nyergére, a középkori vargák készítette

lábbelikre, Mátyás király díszes könyvkötéseire, a pásztorok subájára vagy akárcsak egy mai szemüvegtokra.

Abban a pillanatban, ahogy egy bőr ruhát magunkra kanyarítunk, egy táskát a vállunkra akasztunk,
megérezzük, hogy magunk is részesei vagyunk a természetnek és a múltunknak.

A bőr nem „csak” egy anyag : mindig benne van az elhunyt állatnak a lelke is, bánjunk vele tisztelettel!

[WEb: www.leatherwork.hu](http://www.leatherwork.hu)

E-mail: info@leatherwork.hu